

การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล Administration for the Intellectual Property Protection of Rajamangala University of Technology

ประชุม คำพุฒ¹ และ ดร.สัมพันธ์ พลภักดิ์²
Prachoom Khamput and Dr.Sampan Polpak

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ บุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 874 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลสนามโดยใช้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้จำนวน 607 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเสริมการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการศึกษาพบว่า (1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษาในระดับปานกลาง และควรพัฒนาการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษาในระดับปานกลาง ทั้งนี้ปัญหาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลไม่ได้มีแรงจูงใจให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามากเท่าที่ควร (2) แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรแรงจูงใจให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากขึ้น นอกจากนี้ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาประสบผลสำเร็จ คือ การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

¹ นักศึกษาปริญญาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

D.P.A. Student (Public Administration), University of Eastern Asia

E-mail : choomy_gtc@hotmail.com, prachoom.k@rmutt.en.ac.th

² อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

Lecturer of Doctor of Philosophy Program (Public Administration), University of Eastern Asia

Abstract

The purposes of this research were to study; 1) problems of administration, 2) development guidelines of administration, and 3) important factors effecting to development guideline success of administration for the success intellectual property protection of Rajamangala University of Technology. The questionnaire was used as a tool to collect the data. The population consisted of academic staffs and 9 faculty members of the Rajamangala University of Technology. The 874 samples were selected and the 607 questionnaires were collected from all samples. The descriptive analysis was used to analyze data including : frequency, percentage, mean, and standard deviation. In terms of qualitative research, the deep interviews were applied to support the quantitative research. From the results, showed that (1) The Rajamangala University of Technology had the problems of intellectual property protection in moderate level and they should develop the administration in moderate level too. (2) The significant administration problem was the intellectual property protection encouragement of Rajamangala University of Technology was not enough. (3) The contribute significantly to the administration development approach was the Rajamangala University of Technology should encourage the staffs to pay attention about the protection of intellectual property as much as possible. Moreover, the effective administration development approach to improve the administrators of Rajamangala University of Technology was the good vision and clear policy of board about the intellectual property protection. And the implement of modern technology also facilitate and enhance the administration.

Keyword : Administration, Intellectual Property Protection, Rajamangala University of Technology

บทนำ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลปัจจุบันมีจำนวน 9 แห่ง ทั่วประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ทั่วทุกภาคของประเทศตั้งแต่เหนือจรดใต้ จึงนับได้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นอาณาจักรทางการศึกษาที่มีขนาดใหญ่เป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศไทย ซึ่งมีศักยภาพในการผลิตบัณฑิตมากกว่าหลายหมื่นคนต่อปี กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลได้ดำรงภารกิจในการผลิตบัณฑิตที่อยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสาขาวิชาชีพออกมารับใช้ประเทศชาติ พัฒนาประเทศชาติ รวมทั้งคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีการจัดการที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ มีความสามารถพร้อมเข้าสู่การประกอบอาชีพ สร้างงานวิจัยนวัตกรรม บนพื้นฐานของกระบวนการเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ที่เจริญก้าวหน้าสู่การผลิตการบริการ

ที่สามารถต่อยอดและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ ด้วยการส่งเสริมความรู้ด้านการพัฒนา นวัตกรรมงานวิจัยมากมายที่บูรณาการด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีอย่างเข้มแข็งตามมาตรฐานสากล เป็น ที่พึงของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ทางด้านอาชีพและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถแข่งขันระดับนานาชาติได้ โดยมีการพัฒนาทรัพยากรและองค์ ความรู้ที่ยั่งยืน (Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2018 : 8) ในทางกลับกัน ผลงานดี ๆ และงานวิจัยที่มีคุณภาพที่สามารถเป็นกลไกเชิงพาณิชย์ในการต่อยอดการพัฒนาทางด้าน นั้น ยังขาดการคุ้มครองทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่เพียงพอ ซึ่งปัญหาสำคัญของการบริหารจัดการ ทรัพย์สินทางปัญญาของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคือ การขาดความรู้และความตระหนักถึง ข้อสำคัญของการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา นักวิจัยยังมีความรู้ความเข้าใจในการบริหาร จัดการทรัพย์สินทางปัญญาไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้เสียสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ มีการนำไปเปิดเผยก่อน การยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยรวมถึงนักวิจัยหรือบุคคลที่ เกี่ยวข้องยังมองข้ามความสำคัญของสิทธิด้านลิขสิทธิ์ หรืออาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการของ การคุ้มครองสิทธิในผลงานของตน ไม่สามารถประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาได้ ส่งผลต่อการเป็น อุปสรรคในการต่อยอดงานวิจัยไปสู่ตลาดเชิงพาณิชย์ ที่เป็นนโยบายสำคัญของประเทศชาติอีกด้วย

การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่พัฒนาจากความรู้ด้านกฎหมาย ทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นิติกรรม สัญญา เป็นต้น การบริหาร จัดการโดยเฉพาะด้านธุรกิจ ตลอดจนวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ทรัพย์สินทางปัญญา ประเภะนั้น ๆ ดังนั้น การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ อีกทั้งยังม ีความจำเพาะในประเภททรัพย์สินทางปัญญาและกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้น การ บริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจึงไม่มีสูตรที่แน่นอนและตายตัว หากแต่ต้องใช้ประสบการณ์ ความ ชำนาญ ความรู้ มาบริหารจัดการและออกแบบการบริหารจัดการที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Department of Intellectual Property. 2010 : 7) ปัญหาการบริหารจัดการที่องค์กรไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลด้าน ทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างกันเพื่อให้เกิดความใกล้ชิดเชื่อมต่อถึงกันกับกระบวนการปกป้องสิทธิใน ทรัพย์สินทางปัญญา อาจกล่าวได้ว่าความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจเกิดจากการสะสมพัฒนาและใช้ ประโยชน์จากความรู้ความคิดสร้างสรรค์และผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการใหม่ ๆ ในการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของประชาชนและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นชัดเจนว่านวัตกรรมและการสร้างสรรค์ ผลงานต่าง ๆ นำมาซึ่งข้อได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัทหรือของประเทศรวมทั้งการเจริญเติบโตของ เศรษฐกิจของประเทศได้รับการผลักดันจากนวัตกรรมที่ได้คิดค้นขึ้น ไม่ใช่มาจากการลงทุนในทรัพย์สิน เพียงอย่างเดียวเท่านั้น จากการวัดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ใช้ดัชนีชี้วัดที่เกี่ยวข้อง กับนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาในหลาย ๆ ปัจจัย อย่างเช่นจำนวนลิขสิทธิ์ที่จดทะเบียนใน ประเทศ และโครงสร้างพื้นฐานทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทำให้ความสำคัญของนวัตกรรมทาง เทคโนโลยีมีผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและหน่วยธุรกิจต่าง ๆ จึงถือได้ว่าการ ปกป้องสิทธิทางปัญญาของผู้เป็นเจ้าของสิทธินั้น ๆ หรือทรัพย์สินทางปัญญาของพวกเขาเหล่านั้นได้ กลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไปแล้ว ตามหลักการและ วัตถุประสงค์ของระบบทรัพย์สินทางปัญญาสมัยใหม่ พบว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหัวใจหลักที่

สร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ของเอกชนในฐานะผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้างสรรค์ กล่าวคือ ระบบทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกลไกที่จูงใจให้มีการเผยแพร่ความรู้หรือวิทยาการใหม่ ๆ สู่สังคมโดยการให้ผลประโยชน์จูงใจทางด้านเศรษฐกิจเป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่เปิดเผยความรู้ที่มีประโยชน์เหล่านั้น และสิ่งที่ตอบแทนนั้นปรากฏในรูปของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นสิทธิผูกขาดทางกฎหมายแก่สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ โดยผู้ประดิษฐ์ ผู้สร้างสรรค์ สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิดังกล่าวเหล่านั้นแต่ผู้เดียว เหมือนเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง โดยสามารถโอนหรืออนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาสามารถห้ามผู้อื่นใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาของตนได้

ปัจจุบันปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่สำคัญเนื่องมาจากการบริหารจัดการด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญในด้านทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ยังขาดความตระหนัก ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจ ในเรื่องของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ในทุกระดับตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง ระดับล่าง จนถึงระดับปฏิบัติการ ด้วยคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวและยากต่อการทำความเข้าใจ จึงทำให้เสียโอกาส เสียประโยชน์จากผลงานการสร้างสรรค์ นวัตกรรมต่าง ๆ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะเกิดการตื่นตัวและตระหนักในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้นเป็นลำดับก็ตาม แต่ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาที่แท้จริงภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลยังมีอยู่น้อยมาก จึงทำให้การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจากยังไม่มีแนวทางการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งส่งผลไปสู่การที่ยังไม่มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนของผู้บริหาร และผู้บริหารยังไม่ให้ความสำคัญด้านการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ทำให้หน่วยงานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการยื่นจดเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ดังนั้น การศึกษารั้วนี้จึงเป็นการศึกษาสภาพของปัญหาที่แท้จริง และนำไปพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตลอดจนการศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จ โดยการใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งได้รับการยอมรับในปัจจุบัน มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ผลการศึกษารั้วนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนเป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ขยายผลไปสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม อีกทั้งยังสามารถเป็นแนวทางให้กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ นำไปใช้เป็นองค์ความรู้สำหรับพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานซึ่งเน้น (1) การวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเป็นหลัก และ (2) การวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำข้อมูลมาเสริมและเทียบเคียงกับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ข้อมูลที่ไดจากการวิจัยเชิงปริมาณมีความครบถ้วนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (Creswell and Garrett. 2008)

1. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษานี้ได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่สำคัญ ซึ่งการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในครั้งนี้ เนื่องมาจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาของในหลวงรัชกาลที่ 9 ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้วให้นำไปใช้ได้จริงในทุก ๆ ด้าน ของสภาพสังคมปัจจุบัน โดยเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้แนะทางการดำรง และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้อาศัยความรู้ ความรอบคอบ และระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำรงชีวิตอยู่ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลพร้อมรับต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ทั้งทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี ดังนั้นปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัยครั้งนี้ โดยได้เลือกเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องมาใช้งาน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการมีความรู้ และ (5) ด้านคุณธรรม (Wirat Wiratnipawan. 2007 : 68) ซึ่งความหมายของแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านความพอประมาณ หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเน้นการบริหารจัดการโดยยึดทางสายกลาง ความพอเพียง ความพอดี และไม่ฟุ้งเฟ้อ ในเวลาเดียวกันก็ก้าวให้ทันยุคโลกาภิวัตน์ด้วย เช่น การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีอาจารย์บุคลากรรวมถึงวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอต่อการให้ใช้งานเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นต้น ซึ่งหมายถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน

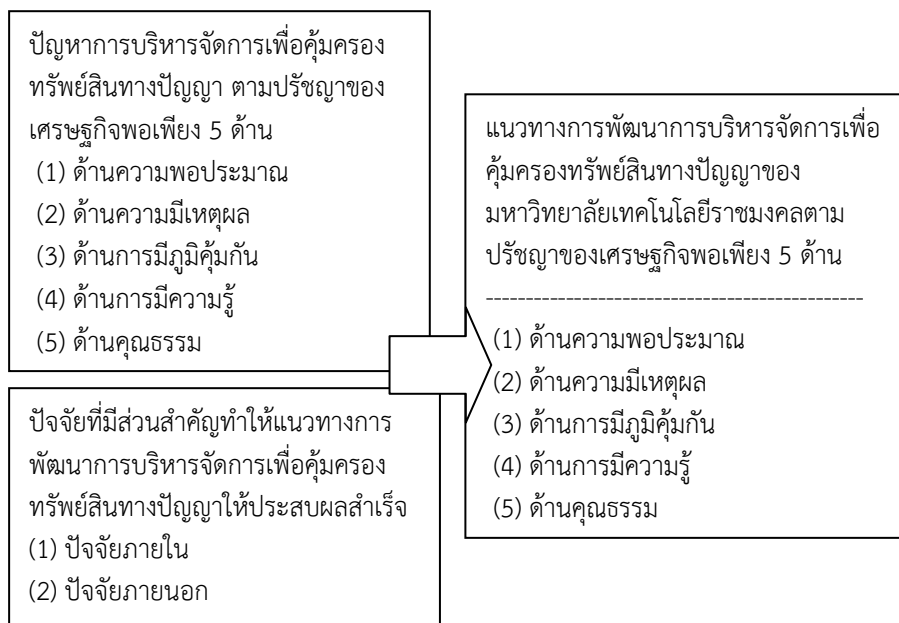
2) ด้านความมีเหตุผล หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น เป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ เช่น การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีนโยบายที่เหมาะสมกับความเป็นจริงในสถานการณ์ปัจจุบัน สนับสนุนงบประมาณ และการมีเหตุผลที่ดีต่อผู้ปฏิบัติงาน เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้ความสำคัญกับการบริหารการจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่จะส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะดำเนินกิจกรรมใด ๆ นั้นควรคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การ เช่น การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีการวางแผนพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน นอกจากจะส่งผลให้ผลงานมีมูลค่าเพิ่มแล้ว ยังทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสามารถบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญารัฐบาลเป้าหมายที่ตั้งไว้

4) ด้านการมีความรู้ หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีระบบการบริหารจัดการเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอน เช่น การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลให้มีศักยภาพทั้งความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีทันสมัยมาปรับใช้ในการทำงานในการปฏิบัติงานเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) ด้านคุณธรรม หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาและเสริมพื้นฐานจิตใจของอาจารย์และบุคลากรในทุกระดับให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต คำนึงถึงความสำคัญต่อการทำงานร่วมกัน เช่น การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรเสริมสร้างและปลูกฝังให้อาจารย์และบุคลากรมีความเสียสละส่วนตน มีจิตสำนึกที่ดีและมีความมุ่งมั่นในการทำงานด้านการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

โดยกำหนดตัวแปรอิสระ ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ (1) ปัญหาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ (2) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ ในส่วนของตัวแปรตาม คือ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ดังแสดงในภาพ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

2. การวิจัยเชิงปริมาณ

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ อาจารย์และบุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีจำนวน 4,081 คน (Rajamangala University of Technology. 2013 : 13) กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่ตอบแบบสอบถาม เป็นอาจารย์และบุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 874 คน ที่ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane. 1967 : 398) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.03 ซึ่งเป็นการสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็น (Probability sampling) เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกอาจารย์และบุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเนื่องจากเป็นผู้เกี่ยวข้องและเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยแบบสอบถามผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเป็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือ ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.87 และได้ทำการทดสอบจำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม หรือค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามเป็นรายด้านแต่ละด้านแล้วจึงนำมาหาค่าทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อถือ ที่ระดับ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 0.70 (Hair et al.. 2010)

สำหรับเนื้อหาภายในแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่ครอบคลุมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่ครอบคลุมปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่ครอบคลุมปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ สำหรับคำถามในส่วนที่ 2, 3 และ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ ตั้งแต่ มาก ปานกลาง และน้อย โดยมีการให้คะแนนตั้งแต่ 3-1 ตามลำดับ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือนพฤษภาคม 2560 ถึง เดือนมิถุนายน 2561 โดยสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้ จำนวน 607 คน คิดเป็นร้อยละ 69.55 ของกลุ่มตัวอย่าง 874 คน

ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้การทดสอบทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลักษณะของการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ต้องเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ได้จากการสุ่มแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability sampling method) โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจงบุคคล (Purposive sampling) ใช้เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง (structured in-depth interview form) และทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตัวต่อตัว (Face to face interview) จนได้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องตรงกันในแต่ละประเด็น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการพรรณนา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพนำมาเสริมหรือเทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นข้อมูลหลักของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ (1) ปัญหาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประสบผลสำเร็จ

1. ปัญหาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 458 คน คิดเป็นร้อยละ 75.45 ระดับมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 18.29 และ

ระดับน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 6.26 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = 0.481) โดยด้านความพอประมาณ มีความคิดเห็นมากที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = 0.503) รองลงมาเป็นด้านความมีเหตุผล มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.490) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.11$, S.D. = 0.492) ด้านการมีความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.09$, S.D. = 0.518) และด้านคุณธรรม มีความคิดเห็นน้อยที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = 0.509) ตามลำดับ ทั้งนี้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำถามที่ว่า "บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเพียงพอ จึงไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล"

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 425 คน คิดเป็นร้อยละ 70.02 ระดับมาก จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 24.71 และระดับน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 5.27 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.400) โดยด้านการมีภูมิคุ้มกันมีความคิดเห็นมากที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$, S.D. = 0.447) รองลงมาเป็นด้านการมีความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.21$, S.D. = 0.453) ด้านความมีเหตุผล มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.20$, S.D. = 0.459) ด้านคุณธรรม มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 0.445) และด้านความพอประมาณ มีความคิดเห็นน้อยที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.446) ตามลำดับ ทั้งนี้แนวทางการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำถามที่ว่า "มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรรณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร"

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประสบผลสำเร็จ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 457 คน คิดเป็นร้อยละ 75.29 ระดับมาก จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 และระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11 ตามลำดับ และมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.16$, S.D. = 0.391) โดยคิดเห็นว่า ปัจจัยภายใน มีความคิดเห็นมากที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.414) และปัจจัยภายนอก มีความคิดเห็นน้อยที่สุดอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.14$, S.D. = 0.422) ตามลำดับ ทั้งนี้ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาประสบผลสำเร็จ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คำถามที่ว่า "การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครอง"

ทรัพยากรสินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ"

อภิปรายผลการวิจัย

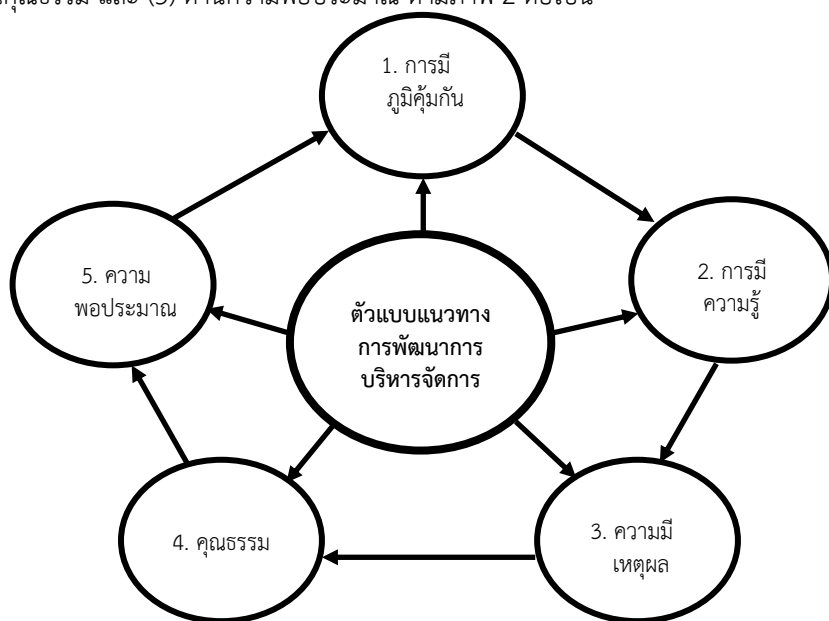
ผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย กล่าวคือ ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพยากรสินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการมีความรู้ และ (5) ด้านคุณธรรม โดยปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพยากรสินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลไม่ได้รับแรงจูงใจให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพยากรสินทางปัญญามากเท่าที่ควร เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษาในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นอาจารย์ นักวิจัย หรือนักวิชาการ ซึ่งมีความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองทางด้านทรัพยากรสินทางปัญญาบ้างแล้ว จากการที่ปัจจุบันมีการตื่นตัวในทุกภาคส่วน ทั้งนโยบายรัฐบาล หรือภาคเอกชนที่ร่วมงานวิจัย ตลอดจนแหล่งทุนต่าง ๆ ที่ใช้ทรัพยากรสินทางปัญญาเป็นเกณฑ์ข้อกำหนดในการเปิดโครงการวิจัย เป็นต้น จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการตอบคำถาม โดยเป็นการหลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่แสดงออกถึงความไม่ทราบหรือเข้าใจ แต่ก็ยังมีความไม่แน่ใจหรือยังมีข้อเคลือบแคลงสงสัยในขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการคุ้มครองทรัพยากรสินทางปัญญาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จึงแสดงออกด้วยการไม่สนับสนุนการดำเนินงานแต่ก็ไม่ขัดขวางหรือโต้แย้งและให้ความร่วมมือเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นหรือเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบจากมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ก็ยังต้องการส่งสัญญาณถึงผู้บริหารให้มีความสนใจและจริงจัง กับการคุ้มครองทางด้านทรัพยากรสินทางปัญญาภายในมหาวิทยาลัยมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Kannika Jarourmpun and Sampan Polpuk (2017 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการหมู่บ้านข้างต้นแบบของจังหวัดสุรินทร์ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาการบริหารจัดการหมู่บ้านข้างต้นแบบของจังหวัดสุรินทร์ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Thongsak Sinwimol and Wirat Wiratnipawan (2016 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการบริหารจัดการการเกษตรของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการเกษตรของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 5 ด้าน

ในขณะที่ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพยากรสินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ (1) ด้านการมี

ภูมิคุ้มกัน (2) ด้านการมีความรู้ (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านคุณธรรม และ (5) ด้านความพอประมาณ โดยแนวทางการพัฒนาพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษาในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า จากที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นอาจารย์ นักวิจัย หรือนักวิชาการ ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างมีการงานหน้าที่และความรับผิดชอบหลัก ๆ อยู่แล้ว โดยภาระงานของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์จะมีการสอน งานวิจัย งานบริการวิชาการ และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งต้องดำเนินการให้ครบถ้วนเพื่อส่งผลต่อการประเมินขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ส่วนของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญานั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่เป็นผลพลอยได้หรือเป็นผลสืบเนื่องที่ได้จากการดำเนินงานวิจัย ซึ่งแม้ว่าจะมีระเบียบวิธีปฏิบัติในการปิดโครงการวิจัยของหน่วยงาน (Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2017 : 2) แต่ก็ยังมีทางเลือกอื่นในการปิดโครงการวิจัยได้เช่นเดียวกัน อาทิเช่น การตีพิมพ์บทความลงในวารสาร หรือการเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เหล่านี้เป็นต้น โดยกลุ่มเป้าหมายเห็นว่าสามารถดำเนินการได้ง่าย มีระยะเวลาและขั้นตอนที่สะดวกรวดเร็วกว่าการขอรับความคุ้มครองทางด้านทรัพย์สินทางปัญญา ถึงแม้ว่าทรัพย์สินทางปัญญาจะเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นระยะเวลาประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาก็ตาม กลุ่มเป้าหมายก็ยังไม่เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในระดับที่มาก อีกทั้งอาจารย์ที่เป็นนักวิจัยมืออาชีพจะมีความตระหนักถึงการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง ก็จะสามารถดำเนินการขอรับความคุ้มครองได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอการดำเนินงานของหน่วยงาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาจึงเหมือนเป็นทางเลือกที่เพิ่มศักยภาพในการทำงานวิจัยของอาจารย์ตามความสมัครใจมากกว่าเป็นการบังคับ ซึ่งภาระหนักจึงตกอยู่กับบุคลากรที่มีความรับผิดชอบโดยตรงในการที่ต้องทำให้จำนวนของทรัพย์สินทางปัญญาได้ตรงตามเป้าของมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานไว้ตั้งแต่ตอนต้น (Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2018 : 8) หน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรงบประมาณมาดำเนินการจัดฝึกอบรมสัมมนาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้วยหวังผลกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายมีความตื่นตัวเป็นระยะ ๆ แต่อย่างไรก็ดีเนื้อหาของการอบรมส่วนใหญ่ก็ยังเป็นเนื้อหาพื้นฐานทั่วไปไม่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินงานในเชิงลึกมากนัก อีกทั้งบุคลากรที่ให้คำปรึกษาของหน่วยงานก็ยังไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรตัวแทนสิทธิบัตรของกรมทรัพย์สินทางปัญญา การจัดอบรมส่วนใหญ่จะเป็นในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ทราบถึงข้อดีหรือผลประโยชน์ที่ได้เมื่อได้รับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา จึงได้ข้อสรุปจากเหตุผลในการที่ทรัพย์สินทางปัญญายังไม่ใช่ประเด็นหลักในการให้คุณให้โทษในการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มเป้าหมาย แต่ก็เป็นเรื่องหลักที่มีความสำคัญส่งผลเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาหน่วยงานในอนาคต โดยเฉพาะเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ที่ต้องเตรียมความพร้อมในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายในระยะเวลาอันใกล้นี้ ทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สอดคล้องกับแนวคิดของ Gordon V. and Russell L. (2002 :

4-6) ที่ว่าทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไป และเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ที่อาศัยทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกิจ ทำให้การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามามีบทบาทสำคัญในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นทรัพย์สินทางปัญญาถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ประเด็นหลักแต่ก็เป็นเรื่องสำคัญ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และมีความเป็นไปได้ที่จะให้ความสำคัญในระดับมาก หากมีการศึกษาในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดด้านการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน มีความเห็นพ้องตรงกันกับแนวทางการพัฒนาที่ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร”

ผู้ศึกษาได้เสนอตัวแบบแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเรียงตามลำดับความสำคัญของการศึกษา ดังนี้ (1) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (2) ด้านการมีความรู้ (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านคุณธรรม และ (5) ด้านความพอประมาณ ตามภาพ 2 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 ตัวแบบแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ ทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาประสบ

ผลสำเร็จที่สำคัญ คือ การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมิลิวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษาในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่ คำถามสำคัญด้านปัจจัยภายในนั้น เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ที่ดีและนโยบายที่ชัดเจน และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาอำนวยความสะดวกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการนั้น ในเบื้องต้นแล้วผู้ศึกษาเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายน่าจะมีความเห็นด้วยในระดับมากเนื่องจากเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนาการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Dubrin and Ireland (1993) ที่ให้ความสำคัญกับในด้านการวางแผนและการควบคุมไว้ด้วยว่า "กระบวนการในการกำหนดเป้าหมายไว้ในอนาคต การใช้ทรัพยากร และการปฏิบัติงานที่จะให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวางแผนจะเกี่ยวเนื่องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้บริหารต้องระลึกอยู่เสมอว่าจะมอบหมายให้ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม่ต้องทำ และทำอย่างไร เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล" แต่พฤติกรรมและลักษณะนิสัยส่วนใหญ่ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งนั้น จะอยู่กันแบบพี่แบบน้อง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี ทำงานด้วยความสบายกายสบายใจ ไม่มีการสนับสนุนหรือขัดขวางสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชัดเจน เป็นการเดินทางสายกลาง อีกทั้งไม่ต้องการเพิ่มภาระงานของตนเองให้มากขึ้นโดยไม่จำเป็น ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยภายนอก "การที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในทุกกิจกรรม/โครงการ" นั้น อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกกังวลในการต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของหน่วยงานในทุกกิจกรรม ซึ่งจะเป็นการลดความสบายกายสบายใจในการทำงาน และอาจต้องอยู่ในสภาวะตึงเครียดหากไม่ได้ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานและอาจส่งผลถึงการประเมินประสิทธิภาพการทำงานในอนาคต เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ โดยสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 9 คนที่เห็นว่า การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ดี และมีนโยบายที่ชัดเจนของผู้บริหารในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเป็นปัจจัยภายในที่สำคัญที่สุด และมีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตั้งกฎระเบียบ การรณรงค์ และการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเกิดความตระหนักในการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา อีกทั้งการมีส่วนร่วมร่วมกันของบุคลากรก็ส่งผลให้เกิดผลดี ต่อการขับเคลื่อนองค์กร และการมีส่วนร่วม ควรเป็นลักษณะการสมัครใจ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.)

เนื่องจากในการศึกษาค้นคว้าได้นำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้อง ข้อเสนอแนะในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ (1) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (2) ด้านการมีความรู้ (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านคุณธรรม และ (5) ด้านความพอประมาณ ดังต่อไปนี้

1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรรณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรมีการวางแผนการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรมีคู่มือในการทำความเข้าใจถึงความสำคัญและแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ถูกต้องให้กับบุคลากร

3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรได้ทราบและเข้าใจถึงความสำคัญของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากเท่าที่ควร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรมีนโยบายในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้ชัดเจนและลดขั้นตอนของการดำเนินงานให้สะดวกต่อการปฏิบัติ

4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรกำกับควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในด้านคุณธรรมให้มากเท่าที่ควร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรของหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญามีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานการให้บริการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรเพิ่มบุคลากรของหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้เพียงพอต่อปริมาณงานและกำกับควบคุมดูแลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.)

เนื่องจากในการศึกษาค้นคว้าได้นำปัจจัยภายในและภายนอก มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระเพื่อเป็นส่วนที่ช่วยเสริมในการให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องข้อเสนอแนะในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นำเสนอข้อเสนอแนะ เรียงตามลำดับได้แก่ (1) ด้านปัจจัยภายใน และ (2) ด้านปัจจัยภายนอก ดังต่อไปนี้

1) การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้ความสำคัญกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และมีความรู้ ความเข้าใจ ในระเบียบและวิธีการปฏิบัติอย่างเพียงพอและให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางนโยบาย วิสัยทัศน์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาของ ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญาที่ว่า "นโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นเรื่องสำคัญที่จะกำหนดทิศทาง ตลอดจนแนวทาง ในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ขององค์กร ซึ่งผู้บริหารระดับสูงขององค์กรควรให้ความสำคัญและมีการสื่อสารให้บุคลากรภายในองค์กร ทราบตั้งแต่เริ่มจัดทำนโยบาย วิสัยทัศน์ จนถึงมีการนำมาปฏิบัติ นโยบายทรัพย์สินทางปัญญาควร สอดคล้องกับนโยบายหลักขององค์กร เช่น นโยบายในการวิจัยและพัฒนา นโยบายพัฒนาธุรกิจ ตลอดจนนโยบายพัฒนามูลฐาน เป็นต้น" (Department of Intellectual Property. 2010 : 7)

2) การที่รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในทุก ๆ กิจกรรมของการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และการที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในทุกกิจกรรม/โครงการ

ซึ่งข้อเสนอแนะทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้นนี้ มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน และสอดคล้องกับเกณฑ์ข้อกำหนดในการปิดโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณของ นักวิจัยภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่ต้องให้นักวิจัยทำการยื่นจดทรัพย์สินทางปัญญาเมื่อ ดำเนินโครงการวิจัยเสร็จสิ้น (Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2017 : 2) อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ต้องการ ให้มหาวิทยาลัยทั่วประเทศมีการจัดตั้งหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นเพื่อคุ้มครองสิทธิภายใน มหาวิทยาลัย ตลอดจนสอดคล้องกับแนวทางการจัดให้มีการอบรมและขึ้นทะเบียนตัวแทนสิทธิบัตรของ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เพื่อสนับสนุนและสร้างบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมจนได้การรับรองให้สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับช่วยให้คำปรึกษาและดำเนินการยื่นจดทรัพย์สินทางปัญญาทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศโดยได้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมได้ (Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2018 : 8)

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดย สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เช่น ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ของแต่ละมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Creswell, C.V.L., and Garrett, A.L. (2008). "Methodological issues in conducting mixed methods research designs in Berman, M. M. (edition.)". *Advances in Mixed methods Research : Theories and Applications*. London : Sage Publications.
- Department of Intellectual Property. (2010). *Intellectual Property Management for Educational Institutions or Governmental Innovation Organizations*. Nonthaburi : Intellectual Property Management Support Group, Intellectual Property Center, Ministry of Commerce. [In Thai].
- Dubrin, A.J, and Ireland, R.D. (1993). *Management and Organization*. Ohio : South-western.
- Gordon V. and Russell L. (2002). *Intellectual Property : 2002 Cumulative Supplement : Licensing and Joint Venture Profit Strategies*. 2nd edition : John Wiley & Sons;
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. 7th edition. Upper Saddle River, N. J. : Prentice-Hall.
- Kannika Jarounpan and Sampan Polpuk. (2017). "Administration of the Elephant Village in Surin Province According to the Sufficiency Economic Philosophy Model". *EAU HERITAGE Journal (Social Science and Humanity)*, 7 (2) : May-August 2017. [In Thai].
- Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2017). *Faculty of Engineering Announcement on the Issue of Criteria for Closing the Research Project of the Faculty of Engineering*. Pathum Thani : Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [In Thai].
- Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2018). *Action Plan for the Fiscal Year 2018*. Pathum Thani : Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [In Thai].
- Rajamangala University of Technology. (2013). *Academic Personnel Related to Intellectual Property*. Report on Performance of the Unit of the Intellectual Property Management and Technology Transfer. Pathum Thani : Unit of intellectual property management and technology transfer of Rajamangala University of Technology. [In Thai].
- Thongsak Sinwimol and Wirat Wiratnipawan. (2016). "Development of Agricultural Administration of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province According to the Sufficiency Economy Philosophy". *EAU HERITAGE Journal (Social Science and Humanity)*, 6 (2) : May-August 2016. [In Thai].
- Wirat Wiratnipawan. (2007). *Management According to Morality and Philosophy of Sufficiency Economy*. Bangkok : Fourpace. [In Thai].
- Yamane, T. (1967). "Elementary Sample Theory". *Englewood Cliffs*. New Jersey : Prentice-Hall.